Egipat. Kao more

Socijalna revolucija je kao more. Njeni talasi slede jedan za drugim, udaraju u prepreke na koje nailaze, lome ih ili se povlače. Sa svim nasiljem neukrotivog naleta, oni – udarac za udarcem – uništavaju sve tragove vlasti, eksploatacije i ugnjetavanja. Prvi talas, ogroman i neočekivan, odneo je sa sobom Mubarakovu diktaturu. Drugi je oborio na kolena armiju koja je se spremala da preuzme vlast. Treći se podiže danas protiv novog poretka koji islamisti pokušavaju nametnuti.

Prava revolucionarna oluja se ne pokorava nijednoj partiji, nijednom šefu, nijednoj vlasti. Upravo suprotno, to su njeni nepomirljivi neprijatelji. Oni će biti zbrisani dok se oluja pojačava. Između socijalne revolucije koja će potkopati sve odnose zasnovane na eksploataciji i dominaciji, i prevaranata, šefova, gospodara, partija, kapitalista i autoritaraca svih boja ne može biti ničega drugog osim žestoke borbe do samog kraja. Jer sloboda i okončanje eksploatacije podrazumevaju uništenje svake vlasti i kapitalizma.

Ne iznenađuje, međutim, što oni koji teže osvajanju vlasti pokušavaju jahati na revolucionarnom talasu koji trenutno briše zemljom Nila; nikakvo iznenađenje nije ni to što novi lideri nastoje da se nametnu lažima i prevarama, potpomognuti medijima i lokalnim vlastima koji govore o "opoziciji"; ne iznenađuje ni to što se autentični revolucionarni nalet ne može prevesti u nijedan partijski program, nijedan referendum, nijednu zastavu, ili to što nije priznat ni od jednog uporišta moći širom sveta. Svakako da oni koji se danas u Egiptu bore protiv sadašnje vlasti ne čine homogeni blok, kao što i ne teže svi istinskoj socijalnoj revoluciji.

Tekuće borbe su prošarane hiljadama kontradikcija: između onih u opoziciji koji zahtevaju ustavotvornu skupštinu bez snažnog islamističkog uticaja i onih koji u parlamentarnoj demokratiji ne vide nikakav spas; od onih koji se bore za povećanje plata i poboljšanje uslova rada do onih koji žele da oteraju sve šefove; od onih koji se bore ne dovodeći u pitanje svoje predrasude, dominanti moral, tradicije hiljadugodišnjeg ugnjetavanja i onih koji se u jednoj bici bore kako protiv državne vlasti tako i protiv gušećeg tereta patrijarhata; od onih koji mašu nacionalnim zastavama do onih koji sopstvenu borbu vezuju za borbe eksploatisanih bez obzira na geografsku širinu i dužinu...Možda se upravo u tome nalazi revolucionarna snaga sadašnje revolucije u Egiptu: mimo svih protivrečnosti, rođena u utrobi eksploatisanih i ugnjetenih. Baš tu se vodi prava borba.

Ono što se dešava u Egiptu može imati eho svuda u svetu gde se ljudi bore. Iako su se islamisti svih tendencija godinama predstavljali kao socijalni borci pred milionima ljudi širom sveta možda će njihova maska sada pasti u Egiptu kao što se to sada dešava u drugim zemljama (na primer na jugu Tunisa). Socijalna revolucija u Egiptu biće grobnica islamista i religijskih reakcionara koji se kriju iza tobožnje društvene emancipacije.

U osnovi međunarodne revolucionarne solidarnosti stoji sopstveno prepoznavanje u borbama koje su pokrenute drugde. Ostali gledaoci ustaničkih udara u Egiptu mogu samo doprineti njihovoj izolaciji

ili gušenju. Da bi se tamo održao i ojačao pravi revolucionarni duh, onaj koji želi okončanje svake eksploatacije i svake vlasti, potrebno je da delujemo. Da uskočimo u okršaj naoružani idejom slobode, istinskom.

Smatramo, dakle, da je primereno inicirati poziv da se krene u napad, podršku, gde god da se nalazimo, našim idejama i našim sredstvima, trenutnom revolucionarnom talasu u Egiptu. Ako u Kairu, Aleksandriji, Malhali itd. na hiljade ljudi uskače u bitku jer teže novom svetu, hajde da pokušamo da taj konflikt dovedemo ispred vrata svakog predstavnika egipatske države i kapitala bez obzira gde se u svetu nalaze. Da svaki etatista, kapitalista i sluga svetskog poretka oseti za svojim vratom dah socijalne revolucije.

Hajde da ispletemo akcione veze između ustaničkih talasa u celom svetu! Za uništenje svake vlasti!

Egipat. Kao more

atabularasa.org